

Предъ митрополията изгубихъ единия си галошъ, пакъ биде измъкнатъ отъ благочестиви християни.

Климентъ мисли, че бждещата камара ще бжде съставена само отъ селяни. Не ще пуснатъ друго въ нея, ще спечелятъ много, ще си купятъ нѣкой чифтъ волове. Буйства въ Разградъ и Силистра съ турцитъ, слухове, които не се потвърдиха. — Андрей Стояновъ (казватъ, че билъ отъ Водена, полурусинъ) дава телеграфически оставка си. Не е предаденъ адресътъ. Нѣмаме хора; сега селянитъ виждатъ, че нѣма правителство, презъ цѣли 5 дни не може да се намѣри. Дори и за началници нѣма хора, нѣма да има много промѣни. Едва има 400 българи, които сж минали презъ сръбни училища въ Румелия и България. Писахъ писмо на баща си. Fièvre и „насморкъ“.

30 ноемврий, недѣля. Сутринтъ спяхъ, понеже нѣмахъ часовникъ, до 11 часа. Отидохъ у Стоилова, при него бѣха Грековъ и Ползиковъ, адютантътъ, завърналъ се отъ Гърция. Ползиковъ (момченце) много се ядосваше за статията въ „Славянинъ“, подкопаване на дисциплината: въ Русчукъ откритъ билъ заговоръ въ една дружина, която имала най-добритъ офицери, да убиятъ командира си; вмѣсто да ги застрелятъ, наказани били съ бой. Съ Грекова тръгнахме къмъ Народното събрание, днесъ има тайно заседание; запознахъ се предъ събранието съ Симонъ Соколовъ, трънчанинъ (билъ сръбски офицеръ), обеща ми исторически материали за по-раншнитъ движения въ Трънско. — На обѣдъ бѣхъ съ Стоянова, смѣхъ за случката у Климента, какъ тѣзи хорица се преструваха предъ мене и говорѣха противното на това, което говорятъ обикновено. Анекдоти изъ живота на българската емиграция въ Влашко: какъ искали емигрантитъ въ Браила да изтръгнатъ пари (съвсемъ нихилистически) отъ единъ търговецъ, трѣбвало да ги остави въ захода на известенъ хотелъ и какъ румънската полиция пипнала челѣчето, което бъркало въ лайната; какъ Желю войвода пиянъ нападналъ Книжовното дружество за пари; за одесчани; за плана на Райнова и т. н. — Следъ пладне бѣхъ у Начовича на чай. Начовичъ говори постоянно: да ималъ само време да чете и учи. Стояновъ, неможейки да намѣри мѣсто тукъ, иска да замине за Румелия. Въ „Витоша“ се подиграватъ съ Цанкова, който пише върху това, какво е държавникъ; той разбира отъ това толкова, каже, колкото панагюрецътъ хвалипрѣцко: „видѣлъ ли си въ Цариградъ гемии?“ „О, колко съмъ ги ялъ!“ — Какъ станалъ Дриновъ непопуляренъ. Самитъ руси се чудѣли. Периодическо списание. Изгледъ отъ Начовичовитъ прозорци на Балкана, на Искърския проломъ. Мат. Поповичъ, зетъ (сестринъ мжжъ) на Начовича.

Тайното заседание на Народното събрание трая отъ 1—6 ч. Бѣхъ у Стоилова, тамъ дойдоха Цачевъ и Горбановъ съ